

GÖLOVA KAMPI

1978 yılının Aralık ayında Maden Etüt Dairesinde (MTA) göreve başlamış ,1981 yılında ise o zamanki Temel Araştırmalar şimdiki Jeoloji Etütleri Dairesi'ne geçerek yeni bir başlangıç yapmışım.

Yeni dairemde,Sivasın KD'nda, Kelkit çayının ise güneyinde (Pontitler) uygulanan bir projeye girmiş ve deneyimli bir abimiz olan proje başkanı Dr. Ali Yılmaz'la tanışmışım. Projenin 1982 yılındaki kamp yeri ise Ağvanis masifinin kenarında yer alan Gölova (Ağvanis) olarak belirlenmişti.

Gölova, Sivas'ın Suşehri ilçesine bağlı küçük bir belde olup ana yol üzerinde yer almaması nedeniyle ulaşımı da sorunlu bir yerdi.Önce Erzincana giden otobüs ile 8-9 saati bulan bir yolculuktan sonra, Refahiye yakınlarında , Suşehri yol ayrımında yeralan bir benzinlikte otobüsten iniyor, bir müddet bekledikten sonra Suşehri'ne giden dolmuşa biniyor ve Gölova

yol ayrımında iniyorduk. Bundan sonra ise, 4 km'lik bir yolu genellikle yürüyerek, bazende tesadüfen rastladığımız bir vasıta ile kat ediyorduk. Akşam saatlerinde ıssızlaşan bu yolda yürürken ,uzaktan da olsa kulağıma gelen , birbirine karışmış havlama ve uluma sesleri ister istemez beni tedirgin ediyordu.

Küçük bir belde olan Gölova'da, günlük ihtiyaçlarımızın karşılanacağı, alışveriş olanakları oldukça kısıtlıydı.Bu nedenle kampın ihtiyaçları haftalık olarak Suşehri'nden karşılanıyordu. Aynı şekilde araçların yakıt ihtiyacınıda haftalık alıyor ve bir tankta depoluyorduk.Bu nedenle zaman zaman yakıt sıkıntısıda yaşıyorduk.

Kamp binası ise, konfor şöyle dursun, temel ihtiyaçlarımızı bile karşılamaktan çok uzaktı. İki katlı binanın üst katında, biri büro olmak üzere iki oda, alt katta ise elektriği ve suyu olmayan tuvalet ve banyo ile kiler veya depo olabilecek,küçük bir oda vardı. Mutfak,yemekha-

ne ve işçi yatakhane ise yürüme mesafesinde ,ayrı bir binadaydı. Dört mühendis ,üst kattaki odada,birbirine çok yakın ve yan yana dizilmiş karyolalarda yatıyorduk ve oda bu haliyle daha çok bir koğuşu andırıyordu. Kamp şefi Gürler Sungur, Dr. Ali Yılmaz, Dr. Aral Okay ve ben. Şener Teoman ise, alt katta ki, elektriği olmayan, nemli küçük odada, kat kat battaniyeler altında yatmak zorunda kalmıştı. Bu arkadaşımız, daha sonra, yıllarca muzdarip olduğu böbrek rahatsızlığının, o sağlıksız koşullardan kaynaklandığını hayıflanarak anlatmıştı.

Şener, kamp işlerinde yardımcı olan bir köylü çocuğuna, daha sonra, yaşamını ve eğitimi ni Ankara'da sürdürmek istemesi üzerine, ona yardımcı oldu, hatta kol kanat gerdi. Bu bizler için kamptan geriye kalan iyi bir hikaye idi ve anılarımızda yer aldı.

Kampın banyosu, pencere gibi bir yerden içine girdiğimiz, sonradan banyoya dönüştürülen bir odaydı ve ancak taşıma suyla veya bahçeden hortumla getirdiğimiz suyla banyo yapabiliyorduk. Bu nedenle arazi dönüşü banyo yapmak bir eziyet oluyordu bizler için. Sabahları elimizi yüzümüzü ise bahçedeki çeşmede yıkıyorduk. Kamptaki tek lüksümüz, bürodaki radyomuzdu. Arada da olsa dinliyor ,dünyada ki gelişmelerden haberdar oluyorduk.

İşçi arkadaşlar, bu şartlarda çalışmak istemiyor ve kısa bir süre sonra bir bahaneyle kamptan ayrılıyorlardı. Bu yüzden sık sık işçi, aşçı ve şoför değişikliği veya eksikliği yaşıyorduk. Bu durum tabiki işlerimizi dahada zorlaştırıyordu. Hafta sonları ise bu sıkıntı dahada artıyordu.

Aşçımızın olmadığı böyle bir günde, Dr. Aral Okay'ın yaptığı şehriye çorbası ile karnımızı doyurduğumuzu gayet iyi hatırlıyorum. Ayrıca, bayatlayan ekmekleri sıcak su buharında ikinci kez tazeleştirerek yemek zorunda kaldığımız günler de oluyordu. Bu yöntemi o günlerde kampı ziyarete gelen bir idareci abimizden öğrenmiştik.

Mühendis arkadaşlar ise, en ufak bir şikayette bulunmaksızın, ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorlardı. Araç veya benzin sıkıntısı nedeniyle tek araca kaldığımız günlerde bile, önce Aral Okay'ı ve Ali abiye

çalışma alanlarına bırakıyor,daha sonra da ben kendi çalışma alanıma gidiyordum.Akşam ise, sözleştiğimiz yer ve saatte onları da alarak kampa dönüyordum. Bence bu ,özverili ve disiplinli bir arazi çalışmasının en iyi örneklerinden biriydi.

Kişilerin uzmanlık alanlarında çalıştığı, çok disiplinli proje anlayışı ile çalışılan kampa, Dr. Ali Yılmaz ve ben inceleme alanının genel jeolojisine yönelik haritalama yaparken, Dr. Aral Okay Ağvanis masifini çalışıyordu. Aral Okay,-doktora çalışmasını İngiltere'de metamorfizma üzerine yapmış ve Türkiye'ye yeni dönmüştü. Gürler Sungur, Suşehri ovasının, mühendislik jeolojisine, Şener Teoman ise hidrojeolojisine yönelik çalışmaktaydılar. Şener Teoman yüksek lisansını ABD'de hidrojeoloji üzerine yapmış ve Türkiye'ye döner dönmez bu kampa gelmişti.

Akşamları ise büro çalışması yapıyor,biraz sohbet ediyor ve daha sonra dinlenmek üzere odamıza çekiliyorduk.Kamp şefi abimiz , gündüz araziye çıktığı için gece geç saatlere kadar çalışıyor ve yazışmaları yapıyordu. Bu arada biz, bürodan gelen daktilo tıktırtilarını dinleyerek uykuya dalıyorduk.

Kamp şefi, konuşmayı fazla sevmeyen deneyimli bir abimizdi.Bir gün bürokratik işler nedeniyle, Sivas'a, Bölge Müdürlüğü'ne gitmesi gerektiğini söyledi. Sivası hiç görmediğim için bende kendisi ile gitmek istedim. Sabaha karşı saat 04.00'te, karanlıkta yola çıktık. Gecenin soğuna karşı yanımıza MTA armalı battaniye-

lerimizi de almıştık, ama Willis jipin kaloriferi tahminimizden daha iyi ısıttığı için arabayı, onlara gerek kalmamıştı. Havanın yavaş yavaş aydınlandığı ve Sivas'a yaklaştığımız bir anda, Kamp şefi abimiz, arabayı yavaşlattı ve yola yakın akan bir derenin kenarında durdu. Birşey söylemeden çantasını alarak arabadan indi ve derenin kenarına iyice yaklaşarak, çantasından bir traş takımı çıkardı. O zaman, onun dere kenarında traş olmak istediğini anladım. Çok şaşırılmıştım. Hemen müdahale ederek, Sivas'a çok yaklaştığımızı ve orada rahatlıkla traş olabileceğini söyledim. Önce kabul etmek istemedi ama daha sonra ikna oldu ve tekrar arabaya bindik. Sivas'a geldiğimizde, hava iyice aydınlanmış, dükkanlar açılmaya başlamıştı. Kamp şefi, kepenklerini yeni kaldırmış bir berber dükkanının, ilk müşterisi olarak koltuğa oturdu ve traşını oldu.

Kamp şefi abimizin bu davranışı bana çok ilginç gelmişti. Ama onu tanıdıkça, onun doğayı seven, daha ötesinde doğa ile içiçe yaşamayı benimseyen bir yapısı olduğunu gördüm ve bu davranışını, onun bu özelliğine bağladım.

Bir bayram tatili nedeniyle çalışmalara ara verilmiş ve çoğumuz Ankara'ya dönmüştük. Kampta çok az sayıda mühendis ve işçi kalmıştı. Bayram sonu tekrar döndüğümüzde ise, herkes hararetle aynı şeyi konuşuyordu.

Akşam yemeğinden sonra odasına geçen bir arkadaşımın, günün verdiği yorgunluğunda etkisi ile uyuya kalmış ve sigarası parmaklarının arasından kayarak yorganın için için yanmasına neden olmuştu. Odadaki dumanı fark eden bir

işçi, yanan yorganı söndürerek, sonu facia olabilecek bir olayı engellemişti. Bu olay bizi de çok etkilemişti ama kimsenin zarar görmemesinden teselli bularak, çalışmalara bıraktığımız yerden tekrar başladık.

Sonbahar yaklaşmış, arazi çalışmaları da oldukça ilerlemişti. Günler ise, monoton geçmekteydi. Değişiklik olur düşüncesiyle, hep beraber piknik yapmaya karar verdik. Bir hafta sonu, gerekli malzemeyi alarak, arabalara bindik ve yakındaki ormanlık alanda, uygun bir yerde durduk. Tertemiz yayla havasını soluyarak, hep birlikte yedik içtik, sohbet ettik ve hatıra fotoğrafları çektirdik. Kısaca keyifli bir gün geçirerek, monoton geçen kamp hayatımızda yıllarca unutmayacağımız güzel bir değişiklik yaptık.

Akşama doğru yayla havası kendisini göstermiş, oldukça serinlemişti. Üşümek için ,yanımızda getirdiğimiz battaniyelere sarılarak oturmak zorunda kaldık. Henüz kampa dönmeyi düşünmüyorduk. Güneşin batmasıyla ,hava yavaş yavaş karardı ve daha da serinledi. Büyük bir kamp ateşi yaktık ve sırtımızda battaniyeler ,etrafında daire oluşturduk.

Gece ilerlemiş ,uykumuz gelmişti. Sonunda dönmeye karar verdik ve arabalara bindik. Fakat bizim araba bir türlü çalışmıyordu. Aküden kaynaklandığını düşünerek, arabayı iteklemeye başladık ve uzunca bir süre, iteklemek zorunda kaldık. Kan ter içindeydik. "Sefasını süren cefasında çeker" sözü doğrulanırcasına, güzel bir günün ardından, gece karanlığında, engebeli orman yolunda ,araba itekliyoruz.

Gölova kampı gerçekten sıra dışı bir kamptı.

Arazi çalışmaları tamamlanmış ve kampın kapanma zamanı gelmişti. Ben de Ankara'ya giden otobüsteki yerimi almıştım. Güzel bir sonbahar günü idi ve yolculuğum oldukça keyifli geçiyordu. Bir yandan, sonradan çok meşhur olan bir halk müziği sanatçısının ,kulağımda iz bırakan sesini dinliyor bir yandan da yol boyu manzarayı seyrediyordum.

Güzel ülkemizin güzel türkülerini dinleyerek eve dönüyordum.